

Οι φανερές και «κρυφές» πτυχές της επέκτασης του θεσμού των συμβασιούχων διδασκόντων στα Α.Ε.Ι.

Ευάγγελος Νικολαΐδης
Τμήμα Οικονομικών Επιστημών
Πανεπιστήμιο Κρήτης
nikolaidis@econ.soc.uoc.gr

Ένα παρεξηγημένο θέμα

Το θέμα των συμβασιούχων διδασκόντων βάσει του Π.Δ. 407/80, παρά το γεγονός ότι έχει πολλές και σημαντικές πτυχές, είναι ένα παρεξηγημένο ζήτημα. Η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων, κυρίως από τα κεντρικά πανεπιστήμια, αντιλαμβάνονται το ζήτημα των συμβασιούχων ως ένα εντελώς περιθωριακό θέμα. Ωστόσο, ακόμη και συνάδελφοι σε πανεπιστήμια όπου η παρουσία των συμβασιούχων διδασκόντων είναι σημαντική, φαίνεται να μην αντιλαμβάνονται τις «κρυφές» διαστάσεις του. Ως εκ τούτου, το φαινόμενο θα πρέπει να αναλυθεί ώστε να ενημερωθούν ακόμη και συνάδελφοι με εμπειρία.

Τα αίτια της ελλιπούς γνώσης

Τα αίτια της ελλιπούς γνώσης για τις διαστάσεις της συνεχώς διευρυνόμενης σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι αρκετά:

- Ο μέχρι πρόσφατα εξαιρετικά περιορισμένος αριθμός και ποσοστό των συμβασιούχων σε ορισμένα από τα κεντρικά και μεγάλα πανεπιστήμια (Ε.Μ.Π., Ε.Κ.Π.Α., Α.Π.Θ., Γ.Π.Α.). Το στοιχείο αυτό έχει την εύλογη και προφανή επίπτωση οι συνάδελφοι όχι απλώς να αγνοούν τις διαστάσεις, αλλά ακόμη και την ύπαρξη του θέματος,
- η ταύτιση του ζητήματος των συμβασιούχων με τα περιφερειακά πανεπιστήμια έχει επίσης εύλογες και προφανείς επιπτώσεις,
- η πλάνη ότι το ζήτημα αφορά μόνο κάποιους διδάσκοντες και μάλιστα για σύντομο χρονικό διάστημα. Το σφάλμα αυτό οδήγησε στη διαμόρφωση της αντίληψης ότι πρόκειται για κάτι που αφορά όχι μόνο περιορισμένο αριθμό διδασκόντων, αλλά είναι προσωρινό και μεταβατικό και συνεπώς δεν αξίζει ιδιαίτερης προσοχής,
- το γεγονός ότι πολλά μέλη Δ.Ε.Π. θεωρούν ότι το θέμα αφορά αποκλειστικά τους συμβασιούχους και δεν αντιλαμβάνονται τις επιπτώσεις στο πρόγραμμα σπουδών, στην αυτοτέλεια του Τμήματος, στην ποιότητα της διδασκαλίας και έρευνας των συμβασιούχων, αλλά και ενδεχομένως στο δικό τους μελλοντικό εργασιακό καθεστώς,
- το γεγονός ότι το φαινόμενο συνδυάστηκε με τη δημιουργία και «παιδική» ηλικία των νέων Τμημάτων, και ως εκ τούτου απέσπασε μία εύλογη ανοχή,
- το γεγονός ότι έως τώρα το ζήτημα των συμβασιούχων αντιμετωπίζεται κυρίως υπό το πρίσμα και το πιεστικό βάρος «διαδικαστικών» προβλημάτων που σχετίζονται με τη καθυστέρηση των πληρωμών, τον περιορισμό και την κατανομή των πιστώσεων κ.λπ.

Ο στόχος του παρόντος κειμένου

Στην παρούσα εισήγηση επιχειρείται να δειχθεί ότι, σε αντίθεση με τις ανωτέρω εσφαλμένες αντιλήψεις, το θέμα της εργασίας με σύμβαση ορισμένου χρόνου στα Α.Ε.Ι.:

- αφορά ολοένα και αυξανόμενο αριθμό διδασκόντων,
- δεν αφορά μόνο τα περιφερειακά και νέα πανεπιστήμια, αλλά τα κεντρικά και παλαιότερα,
- το πρόβλημα δεν περιορίζεται σε «διαδικαστικού», «διοικητικού» τύπου αντιξοότητες, αλλά έχει ευρύτερες επιπτώσεις στην οργάνωση και λειτουργία του προγράμματος σπουδών, τις ακαδημαϊκές συνθήκες εργασίας, την αυτοτέλεια των Τμημάτων κ.ά.,
- είναι φαινόμενο με διάρκεια και μάλιστα προδιαγράφει την προοπτική για επέκταση και παγίωση ελαστικών σχέσεων εργασίας στα Α.Ε.Ι.

Εν ολίγοις, το θέμα των συμβασιούχων δεν είναι απλώς ένα παρεπόμενο της δημιουργίας νέων Τμημάτων και του πρώτου σταδίου ανάπτυξής τους. Το Π.Δ. 407/80 δεν χρησιμοποιείται πλέον μόνο για την κάλυψη πραγματικών αναγκών, όπως είναι οι ειδικές διδακτικές ανάγκες και η προσωρινή στελέχωση των νέων Τμημάτων. Ο θεσμός άλλαξε χρήση και τείνει πλέον να παγιώσει μία κατάσταση πολλαπλών αναγνώσεων, χρήσεων και σκοπιμοτήτων. Από την ανάλυση των στοιχείων προκύπτει ότι πρόκειται πλέον για μία τάση που αποκαλύπτει συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές που αφορούν:

- την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας στα πανεπιστήμια,
- τη δημιουργία προϋποθέσεων για μελλοντική αύξηση των ωρών διδασκαλίας των μελών Δ.Ε.Π.,
- τον περιορισμό της αυτοτέλειας των Τμημάτων,
- την αλλοίωση της αρχής της αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι.,
- την ευελιξία για τον περιορισμό των διδασκόντων σε ενδεχόμενη συρρίκνωση των περιφερειακών πανεπιστημίων στην περίπτωση κατά την οποία υλοποιηθούν τα σχέδια για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Η ανάλυση των στοιχείων

Τα στοιχεία που παρατίθενται και βάσει των οποίων γίνεται η ανάλυση, αναφέρονται σε επίπεδο Πανεπιστημίου. Είναι προφανές ότι για εξαγωγή ασφαλέστερων συμπερασμάτων απαιτείται ανάλυση σε επίπεδο Τμήματος. Ωστόσο, ακόμη και τα στοιχεία σε επίπεδο Πανεπιστημίου είναι αποκαλυπτικά για το σκοπό της παρούσας εισήγησης.

Στον Πίνακα 1 παρατίθενται ορισμένοι δείκτες στους οποίους συμπυκνώνεται η εικόνα της επί συβάσει εργασίας στα Α.Ε.Ι. την περίοδο 1998-2005. Περισσότερα πρωτογενή στοιχεία και δείκτες παρατίθενται στους λοιπούς Πίνακες του Παραρτήματος και ασφαλώς επιτρέπουν τη διεξαγωγή περαιτέρω αναλύσεων και εξαγωγή περισσότερων συμπερασμάτων, τόσο συνολικά όσο και για κάθε Α.Ε.Ι. ξεχωριστά.

Στο διάστημα 1998-2005 ο αριθμός των Τμημάτων αυξήθηκε από 198 σε 266 (αύξηση κατά 68 Τμήματα ή 34,3%), ο αριθμός των μελών Δ.Ε.Π. αυξήθηκε από 6.949 σε 9.024 (αύξηση κατά 2.075 μέλη, ή 29,9%), ενώ οι συμβασιούχοι αυξήθηκαν από 912 σε 2.840 (αύξηση κατά 1.928 συμβασιούχους, ή 211,4%), (βλ. Πίνακα 3). Είναι προφανές ότι ανάμεσα στην αύξηση των Τμημάτων, των μελών Δ.Ε.Π. και των συμβασιούχων υπάρχει πολύ μεγάλη αναντιστοιχία. Το συμπέρασμα αυτό εξάγεται ευκολότερα από την ανάγνωση των στοιχείων κατά Α.Ε.Ι.

Στο διάστημα 1998-2005 ενώ ο μέσος αριθμός μελών Δ.Ε.Π. ανά Τμήμα μειώθηκε από 35,1 σε 33,9 μέλη, ο μέσος αριθμός των συμβασιούχων ανά Τμήμα υπερδιπλασιάστηκε (από 4,6 σε 10,7). Ως αποτέλεσμα, το μέσο ποσοστό των μελών Δ.Ε.Π. στο σύνολο των διδασκόντων ανά Τμήμα μειώθηκε από 88,4% σε 76,0%, και αντιστοίχως αυξήθηκε το ποσοστό των επί συβάσει διδασκόντων από 11,6% σε 24,0%. Ένας άλλος δείκτης μας πληροφορεί ότι, το ποσοστό των συμβασιούχων στον αριθμό των μελών Δ.Ε.Π. αυξήθηκε από 13,1% σε 31,6%, (βλ. Πίνακα 4).

Η εργασία με βάση σύμβαση ορισμένου χρόνου αφορά σε διαρκώς αυξανόμενο και ήδη σημαντικό βαθμό και αρκετά κεντρικά Α.Ε.Ι. Από τα στοιχεία των Πινάκων 2, 3 και 4 προκύπτει ότι κυρίως στα κεντρικά πανεπιστήμια που έχουν νέα Τμήματα, αλλά και σε αυτά που δεν έχουν νέα Τμήματα, ο αριθμός και η αναλογία των συμβασιούχων αυξάνει σημαντικά. Επίσης συνάγεται ότι η αύξηση του αριθμού και της αναλογίας των συμβασιούχων εμφανίζεται και ανεξαρτήτως της «παλαιότητας» του Α.Ε.Ι.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, η αύξηση του αριθμού των συμβασιούχων υπερβαίνει κατά πολύ αυτό που θα μπορούσε να αποδοθεί στη δημιουργία νέων Τμημάτων. Επιπλέον προκύπτει ότι δεν αφορά μόνο τα περιφερειακά και σχετικά προσφάτως ιδρυθέντα Α.Ε.Ι. Με την υπερβολική αύξηση του αριθμού των συμβασιούχων επιχειρείται όχι μόνο η προσωρινή

στελέχωση των νέων Τμημάτων/Α.Ε.Ι., αλλά η παγίωση της επί συμβάσει εργασίας σε αυτά, και επιπλέον η βαθμιαία επέκταση του θεσμού στα κεντρικά και στα «παλαιότερα» Τμήματα/Α.Ε.Ι.

Τα ανωτέρω συγκεντρωτικά στοιχεία καταδεικνύουν ότι το διδακτικό έργο στα Α.Ε.Ι. επιτελείται πλέον σε πολύ μεγάλο βαθμό από συμβασιούχους διδάσκοντες. Στην πραγματικότητα το ειδικό βάρος των συμβασιούχων στην υλοποίηση του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών είναι μεγαλύτερο από ότι δείχνει το ποσοστό συμμετοχής τους στο σύνολο των διδασκόντων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αρκετά μέλη Δ.Ε.Π., λόγω διοικητικών υποχρεώσεων (πρόεδροι Τμημάτων, Κοσμήτορες, κ.ά.), ή/και διδακτικών καθηκόντων στα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, διδάσκουν λιγότερες ώρες στο προπτυχιακό πρόγραμμα.

Τα προβλήματα από την καταχρηστική εφαρμογή του Π.Δ.407/80 αφορούν άμεσα τους συμβασιούχους, αλλά έχουν πολλά φανερά και εν δυνάμει «κρυφά» προβλήματα για τη λειτουργία και αυτοτέλεια των Τμημάτων, το εργασιακό καθεστώς των μελών Δ.Ε.Π. και το Πανεπιστήμιο γενικότερα.

Απαράδεκτοι-μη ακαδημαϊκοί όροι εργασίας των συμβασιούχων

Η ραγδαία επέκταση της χρήσης του Π.Δ.407/80, που αφορά σχεδόν 3.000 διδάσκοντες στα Α.Ε.Ι., δε συνοδεύτηκε από καμία μέριμνα για την αντιμετώπιση της γραφειοκρατικής διαδικασίας πληρωμών. Οι καθυστερήσεις πληρωμών από 3 μήνες έως και 2-3 χρόνια συνιστούν τον κανόνα. Η ούτως ή άλλως απαράδεκτη καθυστέρηση των πληρωμών, έχει δυσμενέστερες επιπτώσεις στην περίπτωση των συμβασιούχων στα περιφερειακά πανεπιστήμια, δεδομένου ότι αναγκάζονται να επωμίζονται, όντας απλήρωτοι, το υψηλό κόστος της μεταφοράς και διαμονής.

Ο τεμαχισμός των πιστώσεων και το μοίρασμά τους σε περισσότερους διδάσκοντες, είναι επίσης κανόνας υπό καθεστώς αναντίστοιχης παροχής πιστώσεων σε σχέση με τις διδακτικές ανάγκες. Αυτό σημαίνει μείωση της αμοιβής για εργασία σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ή μείωση της διάρκειας απασχόλησης, δηλαδή, αναντιστοιχία διάρκειας απασχόλησης και ακαδημαϊκού έτους/εξαμήνου. Η κατάσταση αυτή συνιστά το προίμιο για τη μετατροπή των συμβασιούχων διδασκόντων σε απασχολούμενους μερικής απασχόλησης ακόμη και ωρομίσθιους.

Ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων στο Πανεπιστήμιο

Δε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία ώστε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι με την καταχρηστική εφαρμογή του Π.Δ.407/80 υποσκάπτονται οι όροι των ακαδημαϊκών συνθηκών εργασίας, καλλιεργείται κλίμα ανασφάλειας, υποθάλπονται σχέσεις εξάρτησης και απαξιώνεται το κύρος και ο ρόλος του ακαδημαϊκού δασκαλου με προφανείς δυσμενείς επιπτώσεις στο ερευνητικό και διδακτικό έργο. Η αύξηση, πέραν ενός εύλογου ποσοστού, της αναλογίας των συμβασιούχων στο σύνολο του διδακτικού-ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι., συνιστά ξεκάθαρη κατάσταση ελαστικών εργασιακών σχέσεων.

Παραβίαση της αυτοτέλειας των Τμημάτων

Η διαρκής και αυξανόμενη εξάρτηση των Τμημάτων από το Υπουργείο, όσον αφορά τον αριθμό και το χρόνο έγκρισης των πιστώσεων, ουσιαστικά παραβιάζει την αυτοτέλεια των Τμημάτων. Η εξάρτηση σημαντικού μέρους του προγράμματος σπουδών από τις ποσοτικές και χρονικές αβέβαιες και διαρκώς υπό διαπραγμάτευση πιστώσεις, σημαίνει ότι τα Τμήματα δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν αποκλειστικώς με ακαδημαϊκά κριτήρια το πρόγραμμα σπουδών και να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη λειτουργία του. Όμως, η αυτοτέλεια των Τμημάτων δεν περιορίζεται μόνο σε σχέση με το Υπουργείο, αλλά και σε σχέση με τον πρύτανη που αναλαμβάνει τον καταμερισμό των πιστώσεων ανάμεσα στα Τμήματα. Η φράση που συχνά απαντάται στις προκηρύξεις των Τμημάτων για πρόσληψη συμβασιούχων: «... με την επιφύλαξη ύπαρξης των κατάλληλων πιστώσεων...», είναι

αποκαλυπτική και συμπυκνώνει την αδυναμία των Τμημάτων να προσδιορίσουν το πρόγραμμα σπουδών αποκλειστικώς με ακαδημαϊκά κριτήρια.

Παραβίαση της αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι.

Το εξαιρετικά υψηλό ποσοστό (24%) των συμβασιούχων στο σύνολο των διδασκόντων, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι συμβασιούχοι δεν έχουν δικαίωμα συμμετοχής στη λήψη των αποφάσεων και στη συγκρότηση των οργάνων διοίκησης, συνιστά αλλοίωση της αρχής της αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι.

Δημιουργία προϋποθέσεων για αύξηση των ωρών διδασκαλίας των μελών Δ.Ε.Π.

Η αύξηση του αριθμού και της αναλογίας των συμβασιούχων στο σύνολο των διδασκόντων, συνεπάγεται την αυτονόητη αύξηση του βαθμού εξάρτησης των προγραμμάτων σπουδών από τους συμβασιούχους. Σε αυτές τις συνθήκες η περικοπή των πιστώσεων για συμβασιούχους μπορεί να οδηγήσει εκβιαστικά στην αύξηση των ωρών διδασκαλίας από τα μέλη Δ.Ε.Π. Άλλωστε η υπουργός παιδείας, αποσιωπώντας βέβαια τις διοικητικές και άλλες διδακτικές (μεταπτυχιακά κ.ά.) υποχρεώσεις των διδασκόντων, το έχει πει ξεκάθαρα: «Υπάρχουν μέλη Δ.Ε.Π. που δεν διδάσκουν, αλλά και αυτοί που διδάσκουν καλύπτουν μόνο 6 ώρες την εβδομάδα που είναι το ελάχιστο».

Η αύξηση των ωρών διδασκαλίας των μελών Δ.Ε.Π., δε συνιστά μόνο εντατικοποίηση της εργασίας και αύξηση των ωρών διδασκαλίας σε βάρος της έρευνας. Η αύξηση των ωρών διδασκαλίας θα σημαίνει στις περισσότερες περιπτώσεις και αύξηση των αντικειμένων που θα διδάσκει κάθε μέλος Δ.Ε.Π. Τίθεται λοιπόν ζήτημα της καταλληλότητας ενός διδάσκοντος να διδάσκει αντικείμενα που δε γνωρίζει με επάρκεια και βέβαια δεν κάνει έρευνα σε αυτά. Καταργείται με άλλα λόγια η έννοια του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού.

Η ευθύνη

Η ευθύνη για την ανωτέρω κατάσταση βαρύνουν πρωτίστως την Πολιτεία. Ωστόσο, ευθύνες εντοπίζονται και στα Α.Ε.Ι. τουλάχιστον σε δύο επίπεδα:

- Το αδικαιολόγητα υψηλό ποσοστό των συμβασιούχων, επί σειρά ετών, σε ορισμένα πανεπιστήμια δε μπορεί παρά να επιτρέπει τη διατύπωση της υπόθεσης ότι διοικήσεις ορισμένων Α.Ε.Ι. ενδέχεται να συμπράττουν στην παγίωση της επί συμβάσει απασχόλησης.
- Η καθυστέρηση υπογραφής των συμβάσεων και συνακόλουθα των πληρωμών, συχνά οφείλεται σε αμέλεια των Τμημάτων (Προέδρων, Γενικών Συνελεύσεων) για σχεδιασμό και έγκαιρη λήψη αποφάσεων. Η κατάτμιση των πιστώσεων συνιστά επίσης αποδοχή και σύμπραξη από τις Γ.Σ. των Τμημάτων στη διατήρηση απαράδεκτων όρων εργασίας των συμβασιούχων.

Προτάσεις

- Επαναφορά του Π.Δ. 407/80 στην αρχική του φιλοσοφία, την κάλυψη δηλαδή, ειδικών και έκτακτων διδακτικών αναγκών.
- Κάλυψη των οργανικών θέσεων των Τμημάτων σε εύλογο μεσοπρόθεσμο διάστημα. Το εύλογο χρονικό διάστημα διαφοροποιείται ανάλογα με το βαθμό ωριμότητας του Τμήματος. Μπορεί να κυμαίνεται π.χ. από 2 χρόνια σε παλαιά Τμήματα και να επεκτείνεται σε περίπου 8-10 χρόνια σε νέα Τμήματα.
- Έως την κάλυψη των οργανικών θέσεων, θα πρέπει να άμεσα να εξασφαλισθούν ακαδημαϊκές συνθήκες πρόσληψης και εργασίας. Αυτό περιλαμβάνει:
 - Χορήγηση επαρκών πιστώσεων για την κάλυψη των διδακτικών αναγκών όπως αυτές προσδιορίζονται από το πρόγραμμα σπουδών των Τμημάτων.
 - Έγκαιρη εξασφάλιση πιστώσεων από το Υπουργείο (το αργότερο έως το Μάιο).
 - Έγκαιρη διεκπεραίωση των διαδικασιών από τα Τμήματα και τα Α.Ε.Ι. (το αργότερο έως τον Ιούλιο).
 - Ταύτιση αριθμού πιστώσεων με αριθμό θέσεων.

- Ταύτιση της διάρκειας των συμβάσεων με το ακαδημαϊκό έτος ή κατ' εξαίρεση με εξάμηνο.
- Θα πρέπει να υπάρξει προβληματισμός σχετικά με τη συμμετοχή των συμβασιούχων στα όργανα διοίκησης. Ουσιαστικά είναι η μόνη κατηγορία της ακαδημαϊκής κοινότητας η οποία βρίσκεται έξω από κάθε διαδικασία των οργάνων διοίκησης.

Συμπερασματικό σχόλιο

Από τη σύντομη ανάλυση που προηγήθηκε γίνεται σαφές ότι η πλήρωση των οργανικών θέσεων των Τμημάτων και η έως τότε ομαλοποίηση των συνθηκών εργασίας των συμβασιούχων θα επηρεάσει θετικά:

- Τις συνθήκες εργασίας, την ποιότητα του ερευνητικού και διδακτικού έργου, το κύρος και το ρόλο των συμβασιούχων διδασκόντων,
- την οργάνωση και λειτουργία των προγραμμάτων σπουδών
- την αυτοτέλεια και αυτοδιοίκηση των Τμημάτων και των Α.Ε.Ι.

Για τους παραπάνω λόγους το θέμα των συμβασιούχων συνιστά κρίσιμο θέμα της λειτουργίας των Πανεπιστημίων και ως τέτοιο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται τόσο από τα όργανα διοίκησης όσο και από τους συνδικαλιστικούς φορείς.

Πηγές-βιβλιογραφία

- Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης, www.soc.uoc.gr/efd
- Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων Φιλοσοφικής Σχολής Πανεπιστημίου Κρήτης, www.phl.uoc.gr/efd
- Ε.Σ.Υ.Ε., www.statistics.gr
- Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., www.ntua.gr/posdep
- Σύλλογος Διδακτικού και Ερευνητικού προσωπικού Πανεπιστημίου Αιγαίου, www.stt.aegean.gr/syldid
- Σύλλογος Διδασκόντων Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, <http://dep.societies.uth.gr>
- Υ.Π.Ε.Π.Θ., Τμήμα Στατιστικής και Επιχειρησιακών Ερευνών, www.ypepth.gr

Παράρτημα Πινάκων

Πίνακας 1: Αριθμός μελών Δ.Ε.Π. και συμβασιούχων ανά Τμήμα

	Μέλη Δ.Ε.Π.	Συμβ/ούχοι	Σύνολο διδασκόντων	Μέλη Δ.Ε.Π. / σύνολο διδασκόντων	Συμβ/ούχοι / σύνολο διδασκόντων	Συμβ/ούχοι / μέλη Δ.Ε.Π.
	1	2	3=1+2	1/3	2/3	2/1
	(αριθμ.)	(αριθμ.)	(αριθμ.)	(%)	(%)	(%)
1988	35,1	4,6	39,7	88,4	11,6	13,1
2005	33,9	10,7	44,6	76,0	24,0	31,6

Πηγή: ΥΠ.Ε.Π.Θ., Ε.Σ.Υ.Ε., (επεξεργασία στοιχείων).

Πίνακας 2: Ο αριθμός των Τμημάτων, των μελών Δ.Ε.Π., των συμβασιούχων και του συνόλου των διδασκόντων κατά Τμήμα των Α.Ε.Ι.

Α.Ε.Ι.	1998				2004-05			
	Μέλη Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Σύνολο διδασκόντων	Αριθμός Τμημάτων	Μέλη Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Σύνολο διδασκόντων	Αριθμός Τμημάτων
Ε.Κ.Π.Α.	1.832	87	1.919	29	2.053	220	2.273	30
Ε.Μ.Π.	460	4	464	8	620	51	671	9
Α.Π.Θ.	2.031	85	2.116	40	2.243	258	2.501	42
Ο.Π.Α.	126	23	149	6	180	60	240	8
Γ.Π.Α.	127	7	134	6	197	23	220	7
Α.Σ.Κ.Τ.	35	0	35	1	48	10	58	1
ΠΑΝΤΕΙΟ	181	54	235	8	254	65	319	10
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	120	24	144	7	150	74	224	9
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	94	20	114	8	159	128	287	10
ΠΑΤΡΩΝ	575	46	621	17	725	283	1.008	22
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	404	21	425	13	537	109	646	17
ΘΡΑΚΗΣ	307	76	383	11	513	245	758	18
ΚΡΗΤΗΣ	331	92	423	14	447	227	674	17
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ	46	30	76	4	93	125	218	6
ΑΙΓΑΙΟΥ	91	89	180	9	242	207	449	17
ΙΟΝΙΟΥ	39	53	92	4	76	76	152	6
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	130	184	314	11	344	412	756	16
ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ	20	17	37	2	52	48	100	4
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	–	–	–	–	34	132	166	9
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	–	–	–	–	57	67	124	6
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	–	–	–	–	0	20	20	2
ΣΥΝΟΛΟ	6.949	912	7.861	198	9.024	2.840	11.864	266

Πηγή: 1998 Ε.Σ.Υ.Ε., 2004-2005 ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Πίνακας 3: Ο αριθμός και η μεταβολή των μελών Δ.Ε.Π., των συμβασιούχων και των Τμημάτων κατά Α.Ε.Ι. το διάστημα 1998-2005

Α.Ε.Ι.	1998			2004-05			Απόλυτη μεταβολή			Ποσοστιαία μεταβολή, %		
	Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Τμήματα	Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Τμήματα	Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Τμήματα	Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι	Τμήματα
Ε.Κ.Π.Α.	1.832	87	29	2.053	220	30	221	133	1	12,1	152,9	3,4
Ε.Μ.Π.	460	4	8	620	51	9	160	47	1	34,8	1.175,0	12,5
Α.Π.Θ.	2.031	85	40	2.243	258	42	212	173	2	10,4	203,5	5,0
Ο.Π.Α.	126	23	6	180	60	8	54	37	2	42,9	160,9	33,3
Γ.Π.Α.	127	7	6	197	23	7	70	16	1	55,1	228,6	16,7
Α.Σ.Κ.Τ.	35	0	1	48	10	1	13	10	0	37,1	—	0,0
ΠΑΝΤΕΙΟ	181	54	8	254	65	10	73	11	2	40,3	20,4	25,0
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	120	24	7	150	74	9	30	50	2	25,0	208,3	28,6
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	94	20	8	159	128	10	65	108	2	69,1	540,0	25,0
ΠΑΤΡΩΝ	575	46	17	725	283	22	150	237	5	26,1	515,2	29,4
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	404	21	13	537	109	17	133	88	4	32,9	419,0	30,8
ΘΡΑΚΗΣ	307	76	11	513	245	18	206	169	7	67,1	222,4	63,6
ΚΡΗΤΗΣ	331	92	14	447	227	17	116	135	3	35,0	146,7	21,4
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ	46	30	4	93	125	6	47	95	2	102,2	316,7	50,0
ΑΙΓΑΙΟΥ	91	89	9	242	207	17	151	118	8	165,9	132,6	88,9
ΙΟΝΙΟΥ	39	53	4	76	76	6	37	23	2	94,9	43,4	50,0
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	130	184	11	344	412	16	214	228	5	164,6	123,9	45,5
ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ	20	17	2	52	48	4	32	31	2	160,0	182,4	100,0
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	—	—	—	34	132	9	—	—	—	—	—	—
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	—	—	—	57	67	6	—	—	—	—	—	—
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	—	—	—	0	20	2	—	—	—	—	—	—
ΣΥΝΟΛΟ	6.949	912	198	9.024	2.840	266	2.075	1.928	68	29,9	211,4	34,3

Πηγή: 1998 Ε.Σ.Υ.Ε., 2004-2005 ΥΠ.Ε.Π.Θ., (επεξεργασία στοιχείων)

Πίνακας 4: Ο μέσος αριθμός των μελών Δ.Ε.Π., και των συμβασιούχων κατά Τμήμα και ο λόγος των συμβασιούχων προς το σύνολο των διδασκόντων, (%)

Α.Ε.Ι.	1998				2004-05			
	Μέλη Δ.Ε.Π. (αριθμός)	Συμβασιούχοι (αριθμός)	Συμβασιούχοι / μέλη Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι / σύνολο διδασκόντων	Μέλη Δ.Ε.Π. (αριθμός)	Συμβασιούχοι (αριθμός)	Συμβασιούχοι / μέλη Δ.Ε.Π.	Συμβασιούχοι / σύνολο διδασκόντων
Ε.Κ.Π.Α.	63,2	3,0	4,7	4,5	68,4	7,3	10,7	9,7
Ε.Μ.Π.	57,5	0,5	0,9	0,9	68,9	5,7	8,2	7,6
Α.Π.Θ.	50,8	2,1	4,2	4,0	53,4	6,1	11,5	10,3
Ο.Π.Α.	21,0	3,8	18,3	15,4	22,5	7,5	33,3	25,0
Γ.Π.Α.	21,2	1,2	5,5	5,2	28,1	3,3	11,7	10,5
Α.Σ.Κ.Τ.	35,0	0,0	0,0	0,0	48,0	10,0	20,8	17,2
ΠΑΝΤΕΙΟ	22,6	6,8	29,8	23,0	25,4	6,5	25,6	20,4
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	17,1	3,4	20,0	16,7	16,7	8,2	49,3	33,0
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	11,8	2,5	21,3	17,5	15,9	12,8	80,5	44,6
ΠΑΤΡΩΝ	33,8	2,7	8,0	7,4	33,0	12,9	39,0	28,1
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	31,1	1,6	5,2	4,9	31,6	6,4	20,3	16,9
ΘΡΑΚΗΣ	27,9	6,9	24,8	19,8	28,5	13,6	47,8	32,3
ΚΡΗΤΗΣ	23,6	6,6	27,8	21,7	26,3	13,4	50,8	33,7
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ	11,5	7,5	65,2	39,5	15,5	20,8	134,4	57,3
ΑΙΓΑΙΟΥ	10,1	9,9	97,8	49,4	14,2	12,2	85,5	46,1
ΙΟΝΙΟΥ	9,8	13,3	135,9	57,6	12,7	12,7	100,0	50,0
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	11,8	16,7	141,5	58,6	21,5	25,8	119,8	54,5
ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ	10,0	8,5	85,0	45,9	13,0	12,0	92,3	48,0
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	—	—	—	—	3,8	14,7	388,2	79,5
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	—	—	—	—	9,5	11,2	117,5	54,0
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	—	—	—	—	0,0	10,0	—	100,0
ΣΥΝΟΛΟ	35,1	4,6	13,1	11,6	33,9	10,7	31,5	23,9

Πηγή: 1998 Ε.Σ.Υ.Ε., 2004-2005 ΥΠ.Ε.Π.Θ., (επεξεργασία στοιχείων)